

ΝΙΚΟΛΑΟΣ Ι. ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ - ΒΟΥΛΕΥΤΗΣ Ν. ΑΧΑΙΑΣ

1372
18/3/16

ΑΝΑΦΟΡΑ

ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΥΠΟΥΡΓΟ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ

Θέμα: «Τι δεν μας είπε ο Ανδρέας Βγενόπουλος»

Παρακαλούμε για την επαλήθευση ή τη διάψευσή σας και τον σχετικό σχολιασμό σας επί της επιστολής περί του εν θέματι αναφερόμενου. Το προηγούμενο αίτημα έθεσε ενώπιόν μας η κα Παπαράπη Θέκλα (ΑΔΤ 119958, δ/νση Πατησίων 314, ΤΚ.11141, τηλ.2112153380), ζητώντας να της μεταφέρουμε την σχετική τοποθέτηση της αρμόδιας πολιτικής ηγεσίας,

Ο αναφέρων βουλευτής

Νίκος Ι. Νικολόπουλος

Πρόεδρος του Χριστιανοδημοκρατικού Κόμματος Ελλάδος

ΑΘΗΝΑ 27/02/16

ΠΡΟΣ: τον κο Νικ. Νικολόπουλο

ΘΕΜΑ: Τι δεν μας είπε ο Ανδρέας Βγενόπουλος

Ο πάλαι ποτέ ισχυρός άνδρας της Marfin Ανδρέας Βγενόπουλος είναι ένας άνθρωπος με επικοινωνιακά χαρίσματα, καλλιεργημένα από την ενασχόλησή του με τη δικηγορία. Ήταν ο λόγος που πριν από μερικά χρόνια ήταν αρκετοί αυτοί που δεν απέκλειαν την ενεργό ανάμειξή του στην πολιτική. Έκτοτε μεσολάβησαν πολλά που άλλαξαν άρδην τον τραπεζικό και επιχειρηματικό χάρτη της χώρας.

Χθες, μετά από μακρά απουσία από τα φώτα της δημοσιότητας, ο Ανδρέας Βγενόπουλος επανεμφανίστηκε στο ειδησεογραφικό προσκήνιο με μια συνέντευξη τύπου. Η προαναγγελία της είναι αλήθεια πως μου κίνησε το ενδιαφέρον και γι αυτό μάλιστα ως site θελήσαμε να την καλύψουμε. Πίστεψα πως ο Βγενόπουλος που έχει επιδείξει αρετές «πολιτικής σκέψης» θα είχε ενδιαφέροντα πράγματα να πει και μάλιστα με τον δικό του «επικοινωνιακό» τρόπο. Ωστόσο κατά τη γνώμη μου η συνέντευξη που έδωσε ήταν εξαιρετικά συμβατική και απογοητευτική.

Την ταλαιπωρία που έχει υποστεί σαν άνθρωπος την κατανοώ απόλυτα και κανείς δεν πρέπει να την εύχεται ούτε στον χειρότερο εχθρό του. Ναι, είναι απάνθρωπο έτσι όπως το περιέγραψε να πηγαίνουν τα παιδιά σου στο σχολείο και να ακούν πως ο πατέρας τους είναι «ο Ατίλλας που κατέστρεψε την Κύπρο». Κατανοώ επίσης τη δικαίωση που νιώθει για το γεγονός που μπήκαν πλέον στο αρχείο μια σειρά κατηγοριών από την Κύπρο που εκκρεμούσαν σε βάρος του και τον είχαν σε ένα καθεστώς ομηρίας. Όμως για όλα αυτά θα μπορούσε να εκδώσει ένα απλό δελτίο τύπου για να εκφράσει τη χαρά και την ικανοποίησή του για την εξέλιξη της δικαστικής υπόθεσής του.

Από τη στιγμή όμως που αποφάσισε να πάει πέρα από κει, να δώσει μια συνέντευξη τύπου και να θέσει ζητήματα που αφορούν στην λειτουργία

του κράτους δικαίου, της δικαιοσύνης, της σχέσης πολιτικής εξουσίας και ΜΜΕ, τήρησης του συντάγματος, της λειτουργία του τραπεζικού συστήματος κλπ, θα έπρεπε η προσέγγισή του να μην είναι ούτε τόσο επιδερμική, ούτε τόσο απλουστευτική. Διότι έτσι δημιουργεί εκ των πραγμάτων «δεύτερες σκέψεις» για τον πραγματικό λόγο που επέλεξε να δημιουργήσει ένα μείζον «επικοινωνιακό γεγονός» τη στιγμή που βρίσκεται σε εξέλιξη ένα ιδιότυπο «μπρα ντε φερ» μεταξύ της κυβέρνησης και των ισχυρών παικτών στον χώρο των media.

Μπορεί λοιπόν να είναι κατανοητή κι αναμενόμενη η όποια συναισθηματική φόρτιση σε προσωπικό επίπεδο, αλλά είναι δύσκολο να πιστέψει όποιος έχει στοιχειώδη κοινή λογική πως στην Ελλάδα όλα λειτουργούσαν ρολόι μέχρι που εμφανίστηκαν ο Βαξεβάνης και ο Παπαγγελόπουλος. Είναι ακόμη πιο δύσκολο δε, να πιστέψει κανείς πως ο Παπαγγελόπουλος είναι ο πρώτος υπουργός Δικαιοσύνης σε αυτή τη χώρα που σηκώνει το τηλέφωνο και μιλάει με εισαγγελείς για την πορεία μιας έρευνας. Δεν αμφισβητώ τα γεγονότα. Αλλά θα έπρεπε να μπουν στο σωστό «κάδρο», δηλαδή στον τρόπο με τον οποίο ούτως ή άλλως λειτουργεί το «σύστημα» και απλά αλλάζουν οι παίκτες ανάλογα με τις περιστάσεις και τις πολιτικές αλλαγές.

Αν λοιπόν ήθελε να κάνει το καθήκον του ως πολίτης όπως είπε για να μπορεί να κοιμάται ήσυχος τα βράδια, θα έπρεπε να αναγνωρίσει πως οι παθογένειες και οι δυσλειτουργίες αυτές είναι χρόνιες και το ζητούμενο δεν είναι να ρίξουμε στο πυρ το εξώτερο κάποια πρόσωπα αλλά πως θα γίνει μια γενναία θεσμική μεταρρύθμιση που θα εξασφαλίζει στην πράξη την ισονομία και την ισοπολιτεία. Όμως δεν ακούστηκε καμιά πρόταση προς αυτή την κατεύθυνση.

Επιπλέον, κατά τη γνώμη, μου θα έπρεπε να είναι πιο προσεκτικός πριν εκδώσει ο ίδιος «αθωωτικές» αποφάσεις για τον Παπασταύρου, τον Ψυχάρη και τα στελέχη της Alpha Bank. Διότι ανεξάρτητα αν ήταν ή όχι στις προθέσεις του, επέδειξε μια μεροληπτική μονομέρεια κι αυτοϋπονομεύτηκε από τις ίδιες τις δηλώσεις του.

Σίγουρα επίσης θα έπρεπε να δώσει μια εξήγηση στο γιατί το ελληνικό τραπεζικό σύστημα «πήγε στα βράχια», όπως και στο γιατί στο

στόχαστρο της δικαιοσύνης τα προηγούμενα χρόνια (που δεν έκαναν κουμάντο ο Βαξεβάνης και ο Παπαγγελόπουλος) βρέθηκαν μόνον τα «μικρά ψαράκια» (όπως η περίπτωση της Proton) ενώ οι «μεγάλοι» απολάμβαναν την προστασία και την ασυλία του «συστήματος». Τυχαίο; Τίποτα δεν είναι τυχαίο κι αυτό ο Βγενόπουλος το ξέρει καλύτερα από όλους. Απλώς θέλησε να το προσπεράσει στη χθεσινή του συνέντευξη μειώνοντας το βεληνεκές και τη βαρύτητά της στα όρια μιας προσωπικής αντιπαράθεσης και τίποτε άλλο. Κρίμα...

Αγαπητέ μου κ. Βγενόπουλε, ειλικρινά, περίμενα περισσότερα.

Σας ευχαριστώ

Θέκλα Παπαράπτη